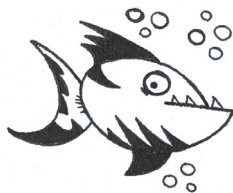

JENNIFER L. HOLM

EL PEIX
NÚMERO 14

Traducció de Marc Donat

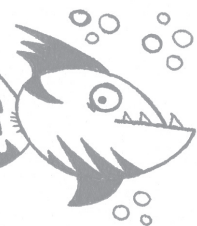
Il·lustracions de Gustavo Roldán

El jardí secret
de VIENA

1

El Goldie

Quan anava a l'escola bressol, vaig tenir una profesora que es deia Starlily. Duia vestits hippies de coloraines i sempre ens portava unes galetes de cereals i fibra que no tenien gust de res.

La Starlily ens va ensenyar a estar-nos ben quietes a l'hora de berenar, a tapar-nos la boca abans de tossir i a no menjar-nos la plastilina (a la majoria de nens els semblava una opció). Llavors, un dia, ens va portar un peixet de colors a cadascú. Els havia comprat a un dòlar la desena en una botiga d'animals de companyia. Abans de donar-nos-els, va tenir una xerrada amb els nostres pares.

—El peixet ensenyarà als vostres fills el cicle de la vida —va explicar—. Aquests peixos no viuen gaire temps.

Em vaig endur el peix a casa i, com que era daurat, el vaig anomenar Goldie, com tantes altres criatures del món que es creuen molt originals. El cas és que el Goldie sí que va ser original.

Perquè el Goldie no es va morir.

Fins i tot després que tots els peixos dels meus companys de classe haguessin anat a la gran peixera del cel, el Goldie encara era viu. Encara era viu quan vaig començar a anar a l'escola. Encara era viu quan vaig fer primer. Encara era viu a segon, a tercer i a quart... Finalment, a l'últim any de primària, un matí vaig entrar a la cuina i vaig veure el meu peix flotant de gairell a la peixera.

Ma mare va remugar quan l'hi vaig explicar.

—No ha durat pas gaire —va dir.

—Però... què dius? —vaig exclamar—. Ha durat set anys!

Em va somriure i va dir:

—Ellie —va començar—, aquest no era el Goldie original.

El primer peixet només va durar dues setmanes. Quan es va morir, en vaig comprar un altre i el vaig ficar a la peixera. Hi ha hagut un fotimer de peixos tots aquests anys.

—I aquest quin era, de número?

—El tretze, el de la mala sort —va respondre, mirant-me amb ironia.

—Tots van tenir mala sort —vaig dir jo.

Vam fer un funeral per al Goldie a la tassa del lavabo i li vaig demanar a ma mare si podíem tenir un gos.

